

POCKET NURSERY

Αρχιτεκτονική μελέτη - Κατασκευή

Lassa Architects

**Θεόδωρος Σαραντόγλου - Λάλης,
Dora Sweijd**

Ομάδα μελέτης

Kasper Ax, Marc Martinez,

Philip Doumler

Συνεργάτες

WHY Architecture - Yannick Denayer

Στατική μελέτη

YIP Engineering London -

Manja van De Worp,

JZH & Partners - Michael Nguyen

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Μέσα σε έναν κήπο της βελγικής εξοχής βρίσκεται ο νεόδμητος ξύλινος χώρος του Pocket Nursery, ενός νηπιαγωγείου "τσέπης", με επιφάνεια 120m², που με την αρχιτεκτονική του αποσκοπεί στην υποστήριξη της μάθησης μέσω της δράσης και της σωματικής εμπλοκής.

Για το απαιτούμενο πρόγραμμα και τη συγκεκριμένη παιδαγωγική προσέγγιση, η δημιουργία ενός χώρου που να αναπτύσσει μια σχεδιαστική ευαισθησία στα παιδιά ήταν όχι μόνο απαραίτητη, αλλά θεμελιώδης. Το περιθώριο δημιουργικότητας του σχεδιασμού υπαγορεύτηκε από το πάχος των τοίχων, καθώς το χαμηλότερο τμήμα τους περιλαμβάνει μικρές σκάλες για τα νήπια που μαθαίνουν να στέκονται όρθια, ενώ οι κεκλιμένες πλευρές τους λειτουργούν ως επιφάνειες για ζωγραφική.

Τα ανοίγματα τοποθετούνται στο ύψος των παιδιών, επιτρέποντάς τους την οπτική σύνδεση με τον κήπο, ο οποίος λειτουργεί ως χωρική προέκταση και αναπόσπαστο τμήμα της παιδαγωγικής εμπειρίας που προσφέρεται.

Στους τοίχους ενσωματώνεται ακόμη ένα τραπέζι με ανάκλιση που χρησιμοποιείται από τα παιδιά ως βάση αγγειοπλαστικής, ή για να μοιράζονται ένα γεύμα.

Η οροφή, αυτό το τόσο συχνά παραμελημένο αρχιτεκτονικό στοιχείο που συνήθως εγκαταλείπεται στους ανιχνευτές καπνού και σε λοιπές τέτοιες συσκευές, εδώ παίζει σημαντικό ρόλο.

Δεδομένου ότι τα νήπια περνούν τους πρώτους εννιά μήνες της ζωής τους είτε ανάσκελα είτε μπουσουλώντας, στον σχεδιασμό της οροφής περιλαμβάνονται, εκτός από τη δομή, η ακουστική και ο φωτισμός, ενώ οι απαραίτητες συσκευές κρύβονται ανάμεσα στα επίπεδα των ξύλινων πάνελ που σηματοδοτούν την κυκλοφορία προς τον κήπο και τους κοιτώνες.

Η εξοικονόμηση του χρόνου κατασκευής έπαιξε κομβικό ρόλο στη σχεδιαστική προσέγγιση του έργου.

Μένοντας μακριά από έτοιμα επιτοιχία συστήματα και ακριβά ψυχοκινητικά έπιπλα, η δομή του χώρου σχεδιάστηκε έτσι ώστε να ενσωματώνει τον σκελετό και την επίπλωση σε μια σειρά πλαισίων από ξυλεία

σε φύλλα πολύστρωτα αντικολιητά. Τα τσιμεντά ξύλινα πλαίσια προ-συναρμολογήθηκαν σε ενότητες τριών έως τεσσάρων τμημάτων, μόλις σε λίγες ημέρες, για να μεταφερθούν έπειτα στο οικοπέδο, όπου και ενώθηκαν, δημιουργώντας έναν χώρο σύνδεσης μεταξύ του αλληλεπιδραστικού σχεδιασμού και της παιδείας. ■